

Lente

Het is steeds dezelfde vogel die mijn lente openbreekt, elke eerste warme ochtend (altijd voor ik het verwacht): het exact zelfde zingen. Hoog, vol knoppen en verbazing. Zijn klankkast van wervels vlak bij mijn raam.

De winter wordt zompig met de jaren, de zomer schilfert vast aan herfst, hun geluiden zijn vermolmd, verdroogd, maar de lente komt onveranderd binnen, overrompelt mijn oren met begin.

2020, Marjolijn van Heemstra Uit: Reistijd, bedtijd, ijsijd

...zag jij misschien dat ik naar jou...

*...zag jij misschien dat ik naar jou,
dat ik je zag en dat ik zag hoe jij
naar mij te kijken zoals ik naar jou
en dat ik hoe dat heet zo steels,
zo en passant en ook zo zijdelings -
dat ik je net zo lang bekeek tot ik
naar je staarde en dat ik staren bleef.
Ik zag je toen en ik wist in te zien*

*dat in mijn leven zoveel is gezien
zonder dat ik het ooit eerder zag:
dat kijken zoveel liefs vermag.*

Joost Zwagerman (1963-2015) Uit: Verzamelde gedichten

*Quel jour sommes-nous
Nous sommes tous les jours
Mon amie
Nous sommes toute la vie
Mon amour
Nous nous aimons et nous vivons
Nous vivons et nous nous aimons
Et nous ne savons pas ce que c'est que la vie
Et nous ne savons pas ce que c'est que le jour
Et nous ne savons pas ce que c'est que l'amour.*

*Welke dag zijn wij
Wij zijn alle dagen
Lieve
Wij zijn het leven zelf
Lieveling
We hebben elkaar lief en leven
We leven en hebben elkaar lief
En we weten niet wat leven is
En we weten niet wat dagen zijn
En we weten niet wat liefde is.*

Jacques Prévert (1900-1977) - Welke dag zijn wij / Quel jour sommes-nous

Als Mozes had doorgevraagd

*Moest ik mijn land verlaten: ik zou blijven.
Stond mijn stad in brand: ik draaide om.
Moest ik mijn kind offeren: ik weigerde.
Zolang jij je niet laat kennen houd ik
benen op de grond, armen om het kind.
Mij scheep je bij geen bramenstruik af
met 'ik ben die ik ben', een kleine vlam, een donderstem.*

*Mozes was iemand van zijn tijd: dankbaar voor het leven,
bang om door te vragen en ook: een man,
die vragen niet zoveel.
Ik was blijven staan bij die struik tot je verscheen.
Geen smoesjes van doeken voor ogen omdat je straling te fel.
Mozes was brandgloed gewend, ik tl.
Kom maar op, zou ik zeggen. Zeg ik nu: Kom maar op.
Als niet Mozes, maar ik bij Horeb had gestaan ging het zo:*

ik: Wie ben je?

jij: Ik ben die ik ben.

ik: Ik ook.

jij: Ja, jij ook.

Dan had ik je aangeraakt en jij mij.

Was de Bijbel geen boek, maar een omhelzing.

Marjolein van Heemstra Uit: Als Mozes had doorgevraagd 2010

Make love not war!

Fijne Valentijn!

Ingrid Wezemaël